

[Maisted]

for selvfølgelig er der da ingen mennesker, der hverken kan eller vil forbyde folk at uddele bonus og overskud til deres medarbejdere, såfremt de føler, at de kan blive enige om det, og de mener, der er grundlag for det, eksempelvis fordi de yder en større indsats og skaber endnu større overskud. Men det er jo ikke det, man vil herinde. Her vil man lave en lovgivning og vil tvangsindlægge folk til en form for socialisme, den snigende socialisme, således at vi til sidst skulle nå det mål, at man ejede produktionsmidlerne.

Ja men det ville være en ulykke for samfundet, for vi har jo set i Østlandene, hvordan det går. Når man deler ejendomsretten ud og der bliver statsstyre fra centralt hold – og det er jo det, der bliver slutfacit med en sådan politik – så går landet tilbage økonomisk, så falder levestandarden, og så er lønmodtagerne rigtig dårligt stillede. Her har de altså en chance for selv at starte virksomhed, arbejde i et frit samfund og få de overskud, deres arbejdsindsats giver dem mulighed for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det politisk-økonomiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 113:

Forslag til folketingsbeslutning om frivillig gradvis tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet gennem udbygning af efterlønsordningen med delefterløn (delpension).

Af Erik B. Smith (S) m.fl.
(Fremsat 22/2 85).

Forhandling

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Der er al mulig grund for regeringen til at hilse det velkomment, at socialdemokratiet nu med det foreliggende forslag klart tilkendegiver, at man fra oppositionens side er positiv over for deltidsbeskæftigelse af ældre arbejdstagere kombineret med en supplerende ydelse fra det offentlige.

Forslaget må ses som en erkendelse af, at det nuværende pensions- og efterlønsystem med i sig selv rimelige ordninger ikke giver den enkelte reelle muligheder for at tilrettelægge omstillingen fra arbejdslivet til pensionisttilværelsen ud fra egne ønsker og behov.

Ud fra samme erkendelse om behovet for at skabe muligheder for en gradvis tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet nedsatte regeringen i forsommeren 1984 et hurtigtarbejdende pensionsudvalg, der bl.a. blev bedt om at fremkomme med forslag til indførelse af en delpensionsordning her i landet.

Siden udvalgets betænkning nr. 1028 forelå i slutningen af november måned 1984, har der fra regeringens side været arbejdet med et lovforslag byggende på pensionsudvalgets forslag.

Som bekendt tager pensionsudvalgets forslag i modsætning til det foreliggende udgangspunkt i, at en nyordning skal være en del af den sociale pensionslovgivning og hermed omfatte alle lønmodtagere i alderen 60–67 år. Dette er regeringen enig i. En delefterløn som en arbejdsmarkedsydelse, der kun tilkommer medlemmer af en anerkendt arbejdsløshedskasse, vil afskære store grupper af lønmodtagere fra muligheden for en fleksibel tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, og derfor finder regeringen ikke at kunne støtte en sådan løsning.

Der er andre ting i det foreliggende forslag, som man ud fra ønsket om størst mulig frivillighed og fleksibilitet kan sætte spørgsmålstegn ved, men på baggrund af, at socialministeren inden længe vil kunne præsentere et lovforslag om delpension, skal jeg foreslå, at den videre behandling af dette beslutningsforslag om delefterløn sker i sammenhæng med det kommende lovforslag om delpension, og jeg vil se frem til en positiv og en konstruktiv behandling her i folketinget af disse delpensions- og delefterlønsanker.

Forslaget sattes til forhandling.